Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
CIF: 51357459
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com
Site: www.parohiavorovesti2.ro
Tel: 0784123727

16.11. 2025

Cuvânt la Duminica a 25 a după Rusalii (samarinenul milostiv)

„Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?”

Frați și surori în Hristos

Astăzi avem la Sf. Evanghelie plida samarineanului milostiv. Aș vrea să căutăm un răspuns la acestă întrebare fundamentală a vieții: *Ce să facem ca să moștenim viața de veci?* Întrebarea aceasta a fost și este în conștiința fiecărui om care a trăit pe Pământ sau care încă trăiește aici. Această întrebare n-ar trebui să lipsească din preocuparea nici unui om. De ce? Pentru că omul știe în adâncul ființei sale, că moartea nu-i este proprie, că moartea este ceva nefiresc și de aceea nici nu o acceptă. Istoria întregii umanități se învârte în jurul acestei teme: *Cum ne pregătim pentru ce va fi dincolo?* Omul înțelege că este necesar să facă ceva pentru a obține viața cea de veci. Încă de la început oamenii au adus jertfe divinității, începând cu Cain și Abel și continuând milenii întregi cu jertfe de tot felul aduse fie lui Dumnezeu, fie idolilor sau chiar naturii. În Rai, Adam și Eva n-au adus jertfe lui Dumnezeu, dar după căderea din Paradis, omul a avut conștiința că trebuie să fie ceva dincolo de el și că acel ceva trebuie venerat și adulat pentru a primi confirmarea întoarcerii la viața cea veșnică. Cred că este în ființa noastră această întrebare: *Ce să facem ca să moștenim viața de veci?*.

Dumnezeu iubind pe om nu a vrut să-l lase veșnic nemângâiat și atunci din iubire de oameni s-a revelat pe Sine prin poporul iudeu, prin Moise și mai apoi prin prooroci și i-a dat omului Legea în care i s-a spus ce trebuie să facă. Dacă Dumnezeu nu s-ar fi revelat (descoperit) omului, omul nu ar fi știut cine este adevăratul Dumnezeu și ce vrea El de la om. I-a dat cele 10 porunci (Decalogul) care în esență se reduc la textul acesta: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe

aproapele tău, ca pe tine însuți” (Luca 10, 27). Primele 5 porunci din Decalog se referă la Dumnezeu, iar următoarele 5 se referă la relația omului cu semenii săi. În pilda de astăzi Hristos îl trimite pe învățătorul de lege la Legea însăși, la ce spune Legea și cum o înțelege el, adică cum o interpretează. La Evanghelia de la Marcu cap. 12, avem un cărturar care îl întrebă pe Iisus ceva asemănător: *Care poruncă este cea dintâi,* iar Iisus îi răspunde: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău şi din toată puterea ta". Aceasta este cea dintâi poruncă. Iar a doua e aceasta: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi". Mai mare decât acestea nu este altă poruncă” (Marcu 12, 30-31). Aceasta este maximul ce poate face omul. Dacă le faci pe acestea două, te-ai mântuit, te-ai împlinit.

Iisus îi spune o povestire alegorică ca el să-și dea seama mai bine cine este aproapele omului. Și urmează descrierea parabolei cu omul căzut între tâlhari. Preotul l-a văzut pe cel căzut și a mers mai departe, levitul la fel și doar al treilea om s-a dovedit cel milostiv, care a făcut milă cu cel căzut. Bunul samaritean l-a dus cu asinul său la o casă de oaspeți, l-a dat în grija gazdei, a plătit tot tratamentul și promite că dacă ,gazda va mai cheltui ceva îi va da la întoarcere. Dragii mei, acest om, v-ați dat seama: este Hristos. Așa a făcut El cu omul căzut în păcat. Omul căzut între tâlhari este cel căzut în mâna diavolilor care l-au rănit și l-au lăsat abia viu. Așa face păcatul cu om. Abia te lasă viu. Este suficient să te uiți la un drogat sau la un alcoolic sau la un om mânios de exemplu ca să-ți dai seaman ce face patima cu el. Hristos, l-a predat gazdei, adică Bisericii întemeiate de El, unde i s-au legat rănile, adică omul a primit Sfintele Taine și ierurgiile, cum ar fi: Sf Botez, Sf. Mirungere, Sf. Împărtășanie, Sf. Spovedanie, Sf. Maslu, Sf Aghiasmă etc. Toate acestea sunt leacuri care te vindecă de păcate și te restaurează. Hristos trebuie luat ca model de milostenie, de iubitor desăvârșit al omului. El este cel care mai înainte de a cere ceva, a făcut El însuși ceea ce a cerut. Tot ce a cerut Hristos de la om, El a făcut mai întâi.

Revenind la întrebarea inițială: *Ce să facem ca să moștenim viața de veci,* Hristos ne-a dat răspunsul. Iubire necondiționată față de Dumnezeu și iubire de aproapele asemănătoare iubirii de sine. Mulți nu înțelegem că așa dobândim viața de veci, respectând cele două porunci esențiale. Viața trebuie trăită cu responsabilitate. Ne-a fost dăruită de Dumnezeu și tot ce facem

în această viață terestră se va răsfrânge în viața de dincolo. Vom da seama chiar și de un cuvânt spus atunci când nu trebuia. Spitalul nostru este așa așadar biserica. Biserica este a celor păcătoși, ea nu este casa exclusivă a sfinților. La biserică omul vine ca să se vindece, nu ca să fie judecat, condamnat și eventual executat. Aici avem medicamentele nemuririi, doctoriile și tot ce are nevoie omul pentru a se mântui. Din biserică începe viața cea veșnică la care suntem chemați. Aceasta este modalitatea divină pe care a ales-o Dumnezeu ca fiecare om să aibă posibilitatea facilă de a se vindeca. Ai căzut între tâlhari, te-a rănit păcatul, ai sufletul neliniștit, ai căzut în patimi care te chinuie, ești tulburat și întristat; vino la Hristos care se află pe Sfânta Masă și te așteaptă să te împărtășești de El. Dacă Dumnezeu ne-ar fi spus că dacă vrem să ne mântuim, trebuie să traversăm munți înalți, piscuri și prăpăstii, ni s-ar fi părut peste putință? Așa, El este prezent în biserica din cartierul tău și ție ți-e greu să mergi câteva străzi să iei vindecare de la preotul bisericii tale. Lui Neeman sirianul comandant de oști care avea lepră, i s-a spus că dacă vrea să se vindece de lepra sa să se ducă în pământul lui Israel că acolo este un prooroc care poate să tămăduiască boala sa. Neeman ia bani mulți cu el, zece talanți de argint, șase mii de sicli de aur și zece rânduri de haine, căruțe și slugi și se duce la Israel. Aici regele lui Israel îl trimite la prorocul Elisei ca să-l vindece de lepră. Când ajunge la prorocul Elisei, acesta îi spune: „du-te și te scaldă de șapte ori în Iordan că ți se va înnoi trupul tău și vei fi curat” (4 Regi 5, 10). Neeman s-a mâniat că l-a pus să facă un lucru atât de banal, că doar avea și el râuri în țara sa mult mai de seamnă decât Iordanul. Până la urmă slugile sale l-au convins să se ducă să se spele în Iordan, chiar dacă este un lucru atât de ușor și s-a vindecat. Așa și noi, avem la dispoziție biserica de lângă casa noastră și noi stăm plini de lepra păcatelor și credem că biserica nu ne poate vindeca și că este pierdere de timp să te duci la biserică. Din biserică începe vindecarea noastră și viața cea veșnică.

Hristos spune că se va întoarce. Aceasta va fi vremea sfârșitului când se face evaluarea finală a fiecăruia dintre noi, evaluarea faptelor noastre. Tot ce am cheltuit din iubire pentru aproapele vom primi înapoi. „Ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da” (Luca 10, 35). Nimic nu rămîne nerăsplătit la Dumnezeu, pentru că tot ce facem aproapelui se răsfrânge asupra lui Dumnezeu, fie bine, dacă am făcut bine, fie rău dacă am făcut rău.

Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
CIF: 51357459
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com
Site: www.parohiavorovesti2.ro
Tel: 0784123727

Să mergem și să facem și noi la fel milă precum samarineanul. Prin cel de lângă noi ne putem mântui. Nu ne mântuim în singular, închiși în egoismul nostru, ci în comunuine cu cei de lângă noi. Să nu ne mai plângem că binele nostru nu este luat în considerare de cei cărora le-am făcut bine. Să nu ne mai plângem că degeaba facem bine, că degeaba suntem buni. Nimic nu este degeaba. Să lucrăm ca pentru Dumnezeu, să uităm că am făcut binele și să lăsăm totul în seama atotștiinței lui Dumnezeu. Iar ca să dobândim puterea de a iubi cu adevărat să stăm cât mai aproape de Hristos care este izvor de iubire și copasiune. AMIN.

Fiți binecuvântați.

Pr. Bogdan Vasile BARBACARU

